Jaarverslag 2017/2018

Stichting SAVIE
(voorheen Stichting Wij Helpen Daar)

Stichting SAVIE
Rapenburg 100, 2311 GA Leiden
KVK nummer: 28.08.08.63

info@stichtingsavie.org
www.stichtingsavie.org
IBAN: NL82ABNA0404587151

Inhoudsopgave

Voorwoord 3
Partners en sponsoren 4
Projectverslag Sarajevo 5
Projectverslag Rozaje/Petnjica 8
Projectverslag Stamnica 11
Projectverslag Zenica 14
Projectverslag Veliko Gradiste 17
Activiteiten 21
Evaluatie 23

Voorwoord

Voor u ligt het jaarverslag 2017-2018 van Stichting SAVIE (voorheen Stichting Wij Helpen Daar). Als bestuur kijken wij trots terug op het afgelopen jaar. Het is voor ons als bestuur een onvergetelijk jaar geworden waarin we ontzettend veel hebben geleerd en hebben kunnen bewerkstelligen. Dit jaar hebben wij weer hard gewerkt om de projecten in goede banen te leiden. Wij zijn ontzettend blij dat ook dit jaar weer bijna 40 enthousiaste vrijwilligers zich met liefde hebben ingezet voor de minderbedeelden in Oost-Europa.
De meest opvallende verandering die wij dit jaar hebben bewerkstelligd is de naamsverandering. Na 25 jaar vonden wij als bestuur, in overleg met de Adviesraad, dat het tijd was voor een nieuwe naam. Na lang overleggen is de naam veranderd van Stichting Wij Helpen Daar naar Stichting SAVIE (Students Abroad Volunteering In Eastern Europe). Wij denken dat deze naam beter weergeeft wat de stichting precies doet en we hopen onder deze naam nog vele jaren de minderbedeelden in Oost-Europa te kunnen helpen. Vanwege het 25-jarig jubileum hebben we in juni een groot lustrumfeest gehouden waar we ook de nieuwe naam hebben onthuld.
We hebben ons dit jaar ook willen richten op een beter voorbereidingstraject voor de vrijwilligers. Zo hebben we gepoogd om eerder uitgebreidere informatie te geven over het project en hebben we projecttrainingen ingevoerd waarbij de vrijwilligers elkaar beter leerden kennen en waarbij in werd gegaan op motivaties en verwachtingen over het project.
Vorig jaar heeft het bestuur van 2016/2017 een verkenningstocht uitgevoerd en twee organisaties gevonden die een duurzame samenwerking aan wilden gaan. Dit jaar is het eerste nieuwe project van start gegaan: Project Zenica. Dit project bestaat uit een kinderkamp in Bosnië in samenwerking met Pax Kinderhulp en Het Nest in Zenica. We zijn blij om te kunnen melden dat het project succesvol is geweest en dat dit project waarschijnlijk de komende jaren voortgezet kan worden. Een verslag van het project vindt u verderop in dit jaarverslag. Omdat het niet mogelijk was om twee nieuwe projecten in een jaar op te starten zal het andere nieuwe project voor het eerst in 2019 worden uitgevoerd. Wel hebben wij als bestuur contact gehouden met de contactpersoon van dit project en een concreter plan opgezet voor dit project.
Helaas hebben we dit jaar ook tegenslagen gekend. Amper een week voordat project Rozaje plaats zou vinden kregen we het bericht dat het project niet door kon gaan in verband met ziekte van een contactpersoon. Uiteindelijk hebben we nog wel kunnen zorgen dat de vrijwilligers op reis konden, maar het project heeft een andere invulling gekregen. Gezien het feit dat de contactpersoon nog onvoldoende hersteld is om het project in 2019 te leiden zal project Rozaje in 2019 geen doorgang vinden. Eind 2019 zal gekeken worden of het project in 2020 wel weer kan plaatsvinden.
Als bestuur zijn wij u zeer dankbaar voor uw betrokkenheid en uw bijdrage aan de stichting.

Het bestuur van Stichting SAVIE 2017-2018.

Marco Schrage	Voorzitter	Roos Mank	Lid Projecten
Vera Over de Vest	Secretaris	Ciska Vertelman	Lid Intern
Suzanne Janson	Penningmeester	Sara Verweij	Lid PR

Partners en sponsoren

Naast onze vrijwilligers bedanken wij graag de volgende organisaties en personen voor hun bijdrage en inzet voor het werk van Stichting SAVIE:

Financial Administration Service & Technology (in het bijzonder Jan-Pieter Goossens)
Stichting Bisschop Bekkers
Stichting Van Helden Tucker
Leidse Studenten Ekklesia
Stuurgroep Diaconie Leidse Studenten Ekklesia (in het bijzonder Rob van Waarde)
Gemeente Leiden
Nikola Sumenkovic te Stamnica
SOS Kinderdorpen Sarajevo (in het bijzonder Senka Čimpo)
Pax Kinderhulp (in het bijzonder Alfons Hurenkamp)
Het Nest in Zenica (in het bijzonder Haris Husejnovic)
Jelena Petrovic
Snezana Petrovic
Adis Durakovic
Almir Kalac
Lejla Kratina

Projectverslag Sarajevo

Geschreven door projectleiders Wendy en Amber

Doelgroep

Project Sarajevo in Bosnië heeft een nauwe samenwerking met de plaatselijke vestiging van SOS kinderdorpen. SOS heeft het Family Strengthening Program waarbij Bosnische gezinnen met problemen ondersteund worden. Alle kinderen uit Project Sarajevo zijn geselecteerd door SOS uit deze families. Bij dit project varieert de leeftijd van de kinderen tussen de 8 en 14 jaar. Het grootste gedeelte van de groep in de zomer van 2018 was ongeveer tussen de 8 en 10 jaar. Vooraf was al bekend dat het kamp en de activiteiten bij het centrum van SOS geschikt moeten zijn voor kinderen ouder dan 8 jaar. Echter heeft de ervaring geleerd dat het best moeilijk is om een goede balans te vinden tussen spellen die zowel door 8-jarigen als door 14-jarigen gespeeld en leuk gevonden kunnen worden.

Voorbereidingsproject

Het inzamelen van geld is grotendeels individueel gedaan door bij familie/vrienden/kerk om geld te vragen. Daarnaast hebben twee projectleden op Koningsdag samen brownies verkocht. Er is een donatie aan ons project gedaan van €100 door het bedrijf waar familie van een projectlid werkt. Van dit bedrijf kregen wij ook petjes en pennen cadeau. Uiteindelijk hebben wij in totaal een bedrag van €2585 euro verzameld. Dit was veel meer dan we nodig hadden voor de materialen, en daarom is er ongeveer €700 gedoneerd aan SOS kinderdorpen na afloop van het project. Hiervan heeft SOS kinderdorpen schoolspullen en schoenen voor de kinderen gekocht.

Vergaderen deden wij één à twee keer per maand voorafgaand aan het project. Hiervoor stelden wij van tevoren een agenda op, bespraken we de komende deadlines en de voortgang van het inzamelen van het geld. Ook had elke vergadering een brainstorm momentje voor projectactiviteiten met de kinderen, waar veel goede ideeën uitkwamen. Naast serieuze vergaderingen zijn we ook een middagje gaan trampolinespringen en hebben we samen gegeten. Dit was erg goed voor het verkrijgen van het onderlinge groepsgevoel.

Reis en verblijf

De groep vrijwilligers van 2018 bestond uit tien studenten uit Leiden en omstreken. In juli reisden wij gezamenlijk per bus naar Sarajevo en verbleven wij twee weken in Bosnië en Herzegovina. Na de dertig uur durende busreis kwamen we aan in de stad Sarajevo en konden we een nachtje uitrusten in een appartement van SOS Kinderdorpen. De volgende ochtend gingen we in de bus met de kinderen op weg naar de kamplocatie buiten Sarajevo. Op het kamp verbleven we, net als de kinderen, in houten hutjes.

Week 1

Na een nachtje in het appartement van SOS vertrokken we op maandagochtend met een grote bus vol kinderen en twee begeleiders richting Boracko Jezero. Dit was een rit van twee uur waar de kinderen zich vermaakten met liedjes en grapjes. De sfeer zat er gelijk goed in. Een aantal kinderen kende elkaar al vanuit het SOS centrum of van voorgaande kampjaren. We kwamen aan op een groot kampterrein en toen alle spullen waren uitgepakt zijn onze eerste activiteiten begonnen. Het was op de eerste dag nog wat onwennig om spelletjes te organiseren vanwege de taalbarrière, maar dit was met hulp van de begeleiders en creatieve oplossingen snel verholpen. Voor het project hadden wij als vrijwilligers een planning gemaakt met spelletjes en activiteiten. Voor de eerste dag was dit vooral kennis maken met de kinderen en een T-shirt versieren. ’s Avonds werd er heerlijk voor ons gekookt door een groep scouts die de huishoudelijke taken van het kamp verzorgden.

Na de eerste dag was iedereen wat meer op zijn gemak en werden de komende dagen heerlijk en was het puur genieten voor ons vrijwilligers en de kinderen! We hebben twee keer een dag gezwommen bij het naastgelegen meertje en een keer een flinke wandeling rond het meer gemaakt toen het wat bewolkter was. Elke dag deden we ochtendgymnastiek met leuke Nederlandse liedjes van bijvoorbeeld K3, waarop de kinderen vrolijk meedansten. Er is elke dag geknutseld en geschilderd en al deze creaties hingen we op aan de balken van het kampgebouw, wat een vrolijk gezicht was. Op dinsdag hebben we schmink en tattoos gebruikt, wat fantastisch was voor de kinderen! Ze plakten zichzelf helemaal vol en hadden de grootste lol met de schmink. Op woensdagavond hebben we een spannend spel in het bos gedaan met ufo’s en zaklampen, waarna we een groot kampvuur hadden gebouwd om marshmallows boven te roosteren. Donderdag was de laatste dag en dat was misschien nog wel de leukste. In de avond hielden we een talentenshow waar ieder kind wel een act heeft gedaan. Zelfs de meest verlegen kinderen bloeiden op en zongen liedjes voor het enthousiaste publiek! De volgende dag was het kamp voorbij en reden we met zijn allen in de bus terug naar het SOS centrum in Sarajevo.

Week 2

In de tweede week hebben we twee dagen op het centrum van SOS doorgebracht, zijn we twee keer gaan zwemmen en één keer naar een bowling/pool centrum geweest. Op de eerste dag hebben we cakejes versierd op het centrum en is er buiten gespeeld met voetballen en stoepkrijt. Op de tweede en derde dag zijn we naar een groot zwemparadijs geweest met ongeveer vijftien kinderen per dag. Hier was een groot binnen- en buitenbad met meerdere glijbanen. Veel van de kinderen konden niet zwemmen, maar gelukkig waren er meer dan genoeg zwemvleugeltjes mee. Op de vierde dag bezochten we het bowling-/poolcentrum en was er onverwacht entertainment. De man van het centrum was namelijk een goochelaar en hij intrigeerde zowel kind als vrijwilliger met zijn fantastische trucjes. De laatste dag zijn we weer op het SOS terrein gebleven. We huurden hiervoor een goochelaar

in die allerlei verbazingwekkende trucs had, waarbij hij zelfs een konijn uit een ontploffing toverde! Na de acts zijn er nog ballonfiguren gemaakt en werd er pizza gegeten. Toen zat het project er op.

Materiële investeringen
Van tevoren zijn alle boodschappen in Nederland gedaan, want er was namelijk na aankomst in Sarajevo geen tijd om inkopen te doen voor het kamp. Bij deze boodschappen valt te denken aan witte T-shirts, speelgoed, knutselspullen en zwembenodigdheden. Hier is ongeveer €650 van het budget aan uitgegeven. In de eerste week op het kamp hebben we een keer ijsjes en een keer cola met chips gekocht voor de kinderen. In de tweede week hebben we vrij veel geld uit kunnen geven, waardoor het mogelijk was om twee keer naar het zwemparadijs te gaan. Bij het zwemmen is er ook betaald voor de tramtickets en de lunch in de kantine. Op de vierde dag hadden we de bowling/poolen activiteit en op de laatste dag hadden we de goochelaar en pizza's. Het overgebleven geld is gedoneerd aan SOS kinderdorpen, waarvan schoolspullen en schoenen voor de kinderen zijn gekocht.

Vrije tijd
In het tussenweekend zijn we op zaterdag in het centrum van Sarajevo geweest en op zondag naar het stadje Mostar. Dit stadje is op een afstand van twee uur reizen van Sarajevo en is erg pittoresk met de opvallende brug midden in de stad. In de tweede week zijn we bijna elke avond uiteten geweest omdat dit erg goedkoop was, vaker goedkoper dan zelf koken. Verder hadden we aan het eind van de middag en avond vrije tijd om de stad en de omgeving te verkennen. We hebben musea over Bosnië en de oorlog in Joegoslavië bezocht, maar ook gewinkeld en ijsjes gegeten. Er was genoeg te beleven!

Projectverslag Rozaje/Petnjica

Geschreven door projectleiders Gabriëlla en Sara

Dit project is door onvoorziene omstandigheden op het laatste moment veranderd. Hierdoor hebben wij niet het voorbedachte Rozaje project gedraaid maar is er een ander project voor in de plaats gekomen. Dit was een project in het bergdorpje Petnjica.

Doelgroep

De doelgroep bestond uiteindelijk uit kinderen tussen de 6 en 15 jaar. Dit is een erg ruime doelgroep wat betreft verschillende leeftijden. De leeftijden waren eerst gelegen tussen de 8 en 12 jaar. Echter waren er tijdens het project meer kinderen die ook graag mee wilden doen maar eerst niet mochten omdat het project dan te groot zou worden. Als projectgroep hebben wij toestemming gegeven voor een aantal extra kinderen in de groep waardoor automatisch de doelgroep ruimer werd. Er waren wel grote verschillen in de welgesteldheid van de kinderen. Sommige kinderen waren erg arm terwijl andere kinderen het best wel goed hadden thuis. De school had ervoor gekozen om een balans te zoeken tussen de arme en wat rijkere kinderen, waardoor dit contrast waarschijnlijk is ontstaan.

De kinderen gingen allemaal naar de school die in het dorp gevestigd was. Tijdens het project hadden wij in die school een eigen lokaal. Dit was erg praktisch, omdat we hierdoor de dagelijkse benodigdheden op school konden laten staan en die niet iedere dag hoefden mee te sjouwen. De school was een basisschool en een middelbare school tezamen. Verder had de school een grasveld en geasfalteerd voetbal/basketbal veld, waar wij ook gebruik van mochten maken. Daarnaast stonden in de schooltuin ook kassen waar de leerlingen zelf eigen gewassen konden verbouwen. Dit gaf een extra dimensie aan de schooltuin en de school zelf.

Voorbereidingstraject

In het voorbereidingstraject hebben we allereerst met alle projectleden afgesproken om elkaar te leren kennen. Tijdens deze eerste afspraak hebben we eerste indrukken maar ook praktische zaken besproken en verwachtingen uitgewisseld. Na deze eerste bijeenkomst is ieder voor zich al begonnen met geld in te zamelen door in de omgeving rond te vragen. Dit is gedaan door bijvoorbeeld mailtjes te sturen naar familieleden, kennissen en vrienden. Verder hebben we een algemeen bericht op Facebook gezet waardoor er meer mensen werden aangesproken. In dit bericht stond kort wat wij deden, een foto, een rekeningnummer voor een eventuele donatie en een link naar de website voor meer informatie. Naast onze eigen geldinzamelingsacties, hebben we nog op een basisschool een actie opgezet. Twee projectleden zijn hier een dag langs de groepen gegaan om te vertellen wie wij zijn en wat wij gingen doen. De school heeft vervolgens met de kinderen acties bedacht om geld in te zamelen. Aan het einde van de actie op school is ook weer één

persoon naar deze school gegaan om de cheque in ontvangst te nemen. Door het actief contact opnemen met de eigen omgeving en deze actie hebben wij in totaal het mooie bedrag van ongeveer €1300,- opgehaald. Verder hebben wij met een aantal projectleden in teams spullen gekocht voor het project. We zijn voornamelijk naar de Action geweest en hebben hier veel knutselspullen gekocht. Denk aan kaarten, schilderspullen, wol, kleurboeken, stiften, mozaïek, kleurboeken, vouwpapier, lijm, crêpepapier etc.. Het oorspronkelijke project was gelegen aan zee, dus we hadden ook veel waterspullen gekocht. Dit bleek uiteindelijk dus niet meer nodig, waardoor we later nogmaals boodschappen hebben gedaan om de hoeveelheid andere spullen uit te breiden. We hadden voor alle kinderen bijvoorbeeld ook een eigen schildercanvas gekocht. Daarnaast hebben we ook gezorgd voor spullen voor buitenactiviteiten zoals bijvoorbeeld bellenblaas, pionnen, ballen en stoepkrijt. Als groep hebben we een aantal vergaderingen gehad over hoe we het project gingen vormgeven, maar zijn we ook leuk met elkaar uiteten geweest, naar een escaperoom gegaan en hebben we drankjes gedaan om elkaar beter te leren kennen en een band op te bouwen. Dit was heel erg waardevol, omdat je elkaar dan al iets beter kent en vertrouwd voordat je het grote avontuur met elkaar aangaat. Vlak voor het project van start ging, zijn we nog een keer samengekomen om de spullen te verdelen over de verschillende koffers. Daarnaast is er via de appgroep veel contact geweest.

Activiteiten op het project

Op het project hebben wij verschillende activiteiten georganiseerd voor de kinderen. We wilden ervoor zorgen dat er bijna elke dag iets gemaakt zou worden wat ze ook mee naar huis konden nemen. Op de eerste dag hebben we bijvoorbeeld een schilderij gemaakt waarin er persoonlijke kenmerken naar voren kwamen zoals hobby's, familie of huisdieren. Zo probeerden we elkaar een beetje te leren kennen. Wat er verder nog gemaakt is, zijn bijvoorbeeld; armbandjes, pluizenbollen, Scooby Doo's en een zelfgemaakt T-shirt voor de kinderen. Verder hebben we ook gezorgd dat er elke dag een fysieke activiteit was, waardoor de kinderen hun energie kwijt konden en lekker konden spelen. We hebben verschillende Energizers en buitenspellen gedaan. Denk hierbij aan voetbal, bowlen, steen-papier-schaar tikkertje, bellenblaas, Ninja spel, FBI-spel, verstoppertje en zo nog een aantal andere spellen. Daarnaast hebben we ook nog themadagen georganiseerd. Een van die themadagen was bijvoorbeeld een hele Hollandse dag met koekhappen, spijkerpoepen en stroopwafels als lekkernij. Naast de Hollandse dag was er ook een beauty-dag voor de meiden en tegelijkertijd een bouw-dag voor de jongens. We hebben geprobeerd creatief en origineel te zijn en te differentiëren tussen de verschillende leeftijden en geslachten. Naar onze mening is de differentiatie goed gelukt en hadden wij een goede balans tussen fysiek bezig zijn door middel van spellen en rustiger creatief werken.

Materiële investeringen
Als materiële investeringen hebben wij met het overige bedrag voor alle kinderen een schoolpakketje gekocht. Dit bestond uit een tasje met verschillende benodigdheden voor school, zoals een schriftje, een liniaal en een etui in. In het etui zat dan een schaar, lijm, pennen, een potlood en een gum. Daarnaast zat er voor iedereen een flesje bellenblaas in omdat ze dat ontzettend leuk vonden. Verder zijn alle spullen die wij aangeschaft hebben ook voor de school. Daarbij kun je denken aan; kleurpotlooddozen, waterverf, normale verf, kwasten, bellenblaas, tafelvoetbaltafeltje, pionnen en bal om te bowlen, een basketbalnet, stiften, kleurboeken, gummen, scharen, stiften, knutselpapier, Scooby Doo draadjes en voetballen. Zo heeft de school meer materialen om de kinderen wat meer en vaker bepaalde activiteiten te laten doen.

Vrije tijd
Tijdens onze vrije tijd zijn wij gaan wandelen in de omgeving. Het dorpje Petnjica ligt in de bergen waardoor de omgeving erg mooi was. De natuur was ongerept en de koeien liepen los over de weggetjes. Hier hebben wij dus dieren en bergen kunnen zien, maar ook riviertjes en meren. Verder zijn wij in ons tussenweekend naar het plaatsje Bar geweest. Hier hebben wij heerlijk aan het strand gelegen, gezwommen, gewandeld en de stad en cultuur verkend. Zo zijn wij naar verschillende kerken geweest, naar oude ruïnes en naar andere bezienswaardigheden van de stad. Daarnaast hebben we nog lekker gegeten in Bar en zijn we nog even voor de kinderen gaan winkelen in een enorme speelgoedwinkel.

Projectverslag Stamnica

Geschreven door projectleiders Chantal en David

Doelgroep

Het project Stamnica biedt hulp aan een tehuis met zo'n 385 verstandelijk- en/of lichamelijke beperkte kinderen, volwassenen en ouderen. Met een groep van tien enthousiaste studenten gingen we deze zomer naar het tehuis, met als doel de bewoners een onvergetelijke tijd te bezorgen, vol leuke activiteiten en vooral een hoop aandacht! Het tehuis bestaat uit veel verschillende afdelingen die enorm uiteenlopen. Zo is er een afdeling met mensen die een lichte verstandelijke handicap hebben, waardoor ze redelijk zelfstandig kunnen wonen. Hiernaast is er een heftige afdeling met veel bedlegerige en zwaar beperkte bewoners, een tuin vol huisjes met voornamelijk kinderen en tieners en een groot gebouw met oudere mensen.

Voorbereidingstraject

Voordat we daadwerkelijk naar Servië konden gaan, zijn we een aantal keer bijeengekomen om te bespreken hoe we het geld het beste in konden zamelen, welke activiteiten we met de bewoners van het tehuis wilden gaan doen en wat we allemaal nodig hadden. De sfeer binnen onze groep was goed en de vergaderingen waren effectief. Vervolgens hebben op verschillende manieren geld ingezameld. Zo hebben we Tikkies gedeeld met vrienden en familie en via Facebook, dit liep erg goed! Hiernaast mochten we een maand lang statiegeldbonnetjes sparen bij Albert Heijn Beverhof. Verder hebben we donaties van vrienden, familie en een Duits bedrijf ontvangen (via ons Duitse projectlid). Uiteindelijk is er een mooi bedrag van €1905 opgehaald! Naast geld, hebben we ook allerlei materiaal gesponsord gekregen, namelijk bedrukte shirtjes van de Intersport Goes, kratten vol producten en knutselspullen van Albert Heijn Beverhof en veel gedoneerde kleding en schoenen. Nadat het geld verzameld was, kochten we vast het deel van de spullen en materialen die we vanuit Nederland wilden meenemen, zoals knutselspullen, belleblaas, stoepkrijt, zachte balletjes en een keyboard.

Wij hebben ervoor gekozen om van tevoren geen strakke planning te maken voor de activiteiten tijdens de twee weken in het tehuis, aangezien we per dag wilden aankijken wie waar naartoe wilde gaan. Wel hebben we een lijst met mogelijke activiteiten bedacht, inclusief de benodigde materialen, en hebben we de Nederlandse dag en sportdag die we sowieso wilden organiseren uitgedacht. Het draaiboek van de voorgaande jaren draaide tijdens ons hele voorbereidingsproces als basis, maar wij hebben er onze eigen draai aan gegeven.

Tevens hebben wij als groep een training gevolgd bij de Leidse Studenten Ekklesia, waar we elkaar beter leerden kennen, elkaars motivatie beter begrepen en ieder zijn verwachtingen over het project kon uitspreken. Hierna waren we helemaal klaar om te gaan!

Activiteiten op het project

Op onze eerste dag kregen we een rondleiding door het tehuis, ontmoetten we al direct een hoop bewoners en werknemers en deden we een potje basketbal. Het waren een hoop indrukken en we kregen veel informatie over alle verschillende afdelingen. Aangezien we met z'n tienen waren, verdeelden we ons de rest van de dagen in kleinere groepjes, waardoor we bij alle soorten afdelingen zoveel mogelijk tijd konden besteden. Zo gaven we de bedlegerigen aandacht door te snoezelen (zintuigen stimuleren met knisperboekjes, balletjes, massagerollers en ballonnen gevuld met rijst, pingpongballetjes of confetti), dansten we in de tuin op Servische muziek en hadden we een 'festival' waarbij we naar een opgenomen toneelstuk keken waarin wat bewoners speelden. Verder speelden we met bewoners op het meegebrachte keyboard met kleurensysteem - wat goed aansloeg -, werd er gesport, nagels gelakt, armbandjes geknoopt, geknutseld, met stoepkrijt gespeeld en bellen geblazen. Tevens was er vanuit het tehuis een evenement georganiseerd voor alle jarigen uit juli, die in het zonnetje werden gezet tijdens een feestje vol eten, muziek en dans! Het was een hele positieve, maar ook vermoeiende eerste week vol indrukken. Toch was het ook confronterend om te zien hoe de meeste afdelingen en bewoners eraan toe zijn; er is namelijk veel gebrek aan materiële middelen en personeel.

Voordat de tweede week begon hebben we een evaluatie gehouden in de groep over hoe iedereen het tot dan toe vond gaan en welke activiteiten we in de laatste week allemaal nog wilden doen. Het was essentieel om hier even aandacht aan te geven, zodat de sfeer in de groep goed en open bleef. We zijn die week wederom naar de bedlegerigen gegaan, we hebben een hoop armbandjes geknoopt en geknutseld en we hebben een spandoek met handafdrukken van de bewoners gemaakt. In de laatste twee dagen hielden we een sportdag en organiseerden we als afsluiter een Nederlands feestje inclusief koekhappen, spijkerpoepen, stroopwafels en dropjes! De directrice van het tehuis had een afscheidslunch met alle werknemers voor ons georganiseerd. Het was lastig om van iedereen afscheid te nemen, na twee weken zo intensief met ze om te zijn gegaan. Het was een geweldige ervaring, we hebben veel geleerd en een hoop mooi mensen mogen leren kennen!

Materiële investeringen

In Nederland zelf hebben wij ongeveer €350,- van de €1905,- uitgegeven aan spullen voor activiteiten die we met de bewoners wilden gaan doen, zoals knutselspullen, diverse sportmaterialen en een keyboard. Eenmaal in Servië hebben we een aantal keer rond de

tafel gezeten met de directie van het tehuis, om te bespreken waar we het overige bedrag aan konden uitgeven. Uiteindelijk zijn hier ballen, 100 bedlakens, 300 paar Crocs en knisperboekjes van gekocht. De rest van het geld wordt besteed aan de nieuwe speeltuin en lockers voor de bewoners.

Vrije tijd

Iedere dag werden we om acht uur opgehaald door een busje en werden we rond half vier weer afgezet in het dorpje waar we verbleven. De rest van de middag en avond hadden we dus vrije tijd, die we besteedden aan het doen van inkopen voor het tehuis, uitrusten, de omgeving bekijken en uiteten gaan. We hadden de pech dat het iedere middag hard regende, waardoor we niet veel buiten konden doen. Het tussenweekend in Belgrado was het weer gelukkig wel prachtig. Wandelend verkenden we de levendige stad. Zo bezochten we het Kalemegdan Fort, maakten we een boottocht over de Donau en de Sava, fietsten we over het schiereiland, struinden we over de markt en bekeken we de mooie architectuur die Belgrado te bieden heeft.

Projectverslag Zenica

Geschreven door projectleiders Marco en Suzanne

Doelgroep

Afgelopen jaar is er voor de eerste keer in samenwerking met 'PAX Kinderhulp' en dagcentrum 'Het Nest' in Zenica, gelegen in Bosnië en Herzegovina, voor twee weken een kamp georganiseerd. Hierbij kwamen in totaal 60 kinderen in de leeftijdscategorie van 8 tot 16 jaar van verschillende etnische afkomst bij elkaar. Deze kinderen zijn door 'Het Nest' geselecteerd en komen uit probleemgezinnen. De nadruk werd bij dit kamp gelegd op het geven van extra aandacht aan de kinderen en het opgroeien in een multi-etnische omgeving. Hierbij werden veel leuke en belangrijke activiteiten voor de kinderen georganiseerd die onder andere te maken hadden met samenwerken, verschillen, vooroordelen en discriminatie. Verder was het voornamelijk ervoor zorgen dat zij in een warme, veilige omgeving konden spelen en echt kind konden zijn.

Voorbereidingstraject

In de maanden naar het kamp toe hebben er vergaderingen plaatsgevonden met de projectgroep waarbij onder andere de activiteiten voor het project bedacht werden. Ook zijn wij enkele keren als groep bij elkaar gekomen om elkaar beter te leren kennen, bijvoorbeeld tijdens de projecttraining en tijdens het bezoek aan een park in Rotterdam. Vóór het project is er een inzamelingsactie geweest, waarbij alle projectleden geld bij familie, vrienden en kennissen hebben ingezameld. Hiermee is er een totaalbedrag van €1.050,- opgehaald! Verder zijn er benodigde materialen ingekocht en hebben wij als groep van ons eigen geld team shirts laten bedrukken om het teamgevoel te versterken. Al deze voorbereidingen hebben bijgedragen aan het zo goed mogelijk richting Bosnië gaan.

Activiteiten op het project

De twee kampen bestonden elk uit vijf dagen: op maandag kwamen de kinderen aan en op vrijdag vertrokken ze weer naar huis. De Bosnische kampleiding had een globaal programma, waarin wij als Nederlanders mochten inspringen, helpen en initiatief nemen waar mogelijk. Het programma voor beide kampweken was ongeveer hetzelfde. Wel waren het echt twee verschillende groepen, waardoor beide weken net een beetje anders verliepen.

Dag 1: maandag

De groepen kinderen uit de steden Doboj, Kakanj, Grahovo en Zenica kwamen aan. We versierden het kamp om hen een welkom gevoel te geven. De kinderen werden verdeeld in vier teams en kregen T-shirts van de Bosnische kampleiding, waarna er teamvlaggen gemaakt werden. Aan het einde van de middag was de opening van het kamp met de aanwezigheid van lokale pers. Afhankelijk van de moeheid van de kinderen hebben we de kralen en bellenblaas die we meegenomen hadden uit Nederland er bij gepakt. Na het avondeten zijn er Ice Breaker games georganiseerd om de kinderen elkaar wat beter te leren kennen.

Dag 2: dinsdag

Er werd een bootcamp georganiseerd door de kampleiding met aansluitend allerlei sportspelletjes. Daarna zijn we een watergevecht begonnen. Na de lunch hebben we geknutseld met de kinderen en kronen/schilden gemaakt met zelf meegebrachte glitters en versiersels. Heel veel knutselspullen waren al aanwezig, maar wij hadden net wat extra leuke dingen meegenomen zoals plakletters en glimsteentjes. Dit viel goed in de smaak. Er werd vervolgens een quiz georganiseerd door de Bosnische kampleiding. Na het avondeten werd er een kampvuur gemaakt en danste iedereen onder de sterrenhemel op Bosnische en af en toe Nederlandse hits.

Dag 3: woensdag

’s Ochtends kwam de psychologe een vooroordelen en discriminatie spel/workshop met de kinderen doen. Hierna werd er een hike georganiseerd. Tijdens de hike werden er op een veld spelletjes gespeeld en de meegebrachte lunch genuttigd. Na de hike hebben we gezelschapsspelletjes gespeeld, bijvoorbeeld Uno en Halli Galli die we meegenomen hadden uit Nederland. Deze waren beide topfavoriet. Dit was een goede manier om contact te maken met de kinderen. ’s Avonds hebben we, nadat het donker werd, het smokkelspel gespeeld met zelfgemaakt geld van servetten. De kinderen konden hier geen genoeg van krijgen!

Dag 4: donderdag

Op donderdag organiseerden we ‘Dutch Day’. We speelden oer-Hollandse spelletjes zoals: koekhappen, stoelendans, zaklopen, spijkerpoepen en eierenlopen. Ook lieten we de kinderen Nederlands eten proeven, zoals drop, stroopwafels en hagelslag. De kokkin maakte hutspot voor de lunch, wat heel goed in de smaak viel! In de middag deden we een knutselactiviteit met voornamelijk de meiden, waarbij er dromenvangers gemaakt werden. Daarna werden er maskers beschilderd en versierd en hebben we de gezichten van de kinderen geschminkt. Dit alles voor de disco party die ’s avonds losbarstte.

Dag 5: vrijdag

Op de laatste dag van het kamp werd er afgesloten met een evaluatie en een korte ceremonie, waarbij wij de tasjes met schoolspullen uitdeelden. Na de lunch zwaaiden we de kinderen uit die elk weer werden teruggebracht naar de stad waar zij vandaan kwamen. Een emotionele dag, maar wel een dag waaraan je merkte dat de kinderen een top week hadden gehad!

Materiële investeringen

Van het totale bedrag dat er is opgehaald hebben we €50,- uitgegeven in Nederland aan grappige en bijzondere knutselspulletjes en Nederlands eten voor de Dutch Day. Dit waren materialen die we in Bosnië niet dachten te kunnen kopen, vandaar dat we die in Nederland hebben aangeschaft. Op het kamp zelf hebben wij niets extra's meer uitgegeven aan activiteiten of eten voor de kinderen. Dit was niet mogelijk omdat wij niet in de buurt van een stad zaten. We hebben de resterende €1.000,- uitgegeven aan het samenstellen van 60 schoolpakketten voor alle kinderen die twee weken bij ons verbleven in samenwerking met een lokale kantoorartikelenwinkel. In de schoolpakketjes zaten allerlei soorten schriften, schrijfgerei, knutselspullen, benodigdheden voor wiskunde, en nog veel meer.

Vrije tijd

Tijdens de twee kampweken hadden we niet zoveel vrije tijd, maar in het tussenweekend wel. Op de eerste dag zijn we naar de stad Zenica gegaan, wat ongeveer een uur rijden was vanaf het kamp. Daarna hebben we een zwembad met warmwaterbronnen bezocht. Op de tweede dag zijn we op tijd naar Sarajevo gegaan, waar we een hele dag hebben doorgebracht. Tijdens de kampweken moest je af en toe even zelf een momentje van rust creëren. Dit hebben we vooral in de tweede week, toen de vermoeidheid opkwam, wel echt geprobeerd te doen.

Projectverslag Veliko Gradiste

Geschreven door projectleiders Eveline en Anouk

Verblijf en doelgroep

Afgelopen augustus zijn wij met zes studentes naar Servië gegaan. Wij hebben twee weken lang leuke activiteiten voor minderbedeelde Roma zigeunerkinderen georganiseerd in Veliko Gradiste. Dit is een dorpje in het oosten van Servië vlakbij de Roemeense grens en is ongeveer 2,5 uur rijden vanaf de hoofdstad Belgrado. Het was vanaf ons appartement zo'n 10-15 minuten lopen naar het Roma dorp. Vanaf het appartement kon je binnen vijf minuten lopend een supermarkt, een Chinese winkel, het busstation of een restaurant bereiken. We verbleven in een appartement, dat verhuurd werd door de eigenaresse die achter het appartement woonde. Het was een ontzettend schoon appartement, met twee slaapkamers, een aparte keuken en een ruim balkon waar wij het meest te vinden waren en onder andere activiteiten en goodiebags klaarmaakten. De eigenaresse, de contactpersoon van het project en de vertaler ter plaatse hebben ons enorm geholpen; van het regelen van een taxi om de kinderen te vervoeren of om als projectgroep ergens heen te gaan, tot het ophalen van onze groep van het station naar het appartement toe, en van waar bepaalde dingen te kopen tot wat voor dingen te doen met de kinderen.

De doelgroep waar wij mee hebben gewerkt waren Roma kinderen. De Roma gemeenschap is een zigeunergroep die van oorsprong nomadisch leeft. De meeste gezinnen in het Roma dorp wonen in huizen, maar de kwaliteit van de huizen verschilt enorm. Sommige huizen zien eruit als elk ander huis in het dorp, andere huizen zou je beter kunnen vergelijken met hutten die de mensen zelf vaak hebben gebouwd. De samenstelling en grootte van de groep verschilden wel met vorig jaar. Dit komt doordat velen naar Duitsland gaan om asiel aan te vragen. In 2017 was de groep zo'n rond de 30/35 kinderen terwijl in 2018 de groep toch iets kleiner was: rond de 20/25 kinderen. De groepsgrootte kon ook van dag tot dag verschillen. Voor een dagje naar het zwembad kwamen er altijd meer kinderen die mee wilden, dan als we een dag naar het park gingen om daar allemaal activiteiten te ondernemen. De leeftijden lagen tussen de 5-11 jaar, met daaronder en daarboven uitschieters. Heel veel kinderen hebben nog kleine zusjes en/of broertjes die niet altijd meegaan naar de activiteiten en de oudere kinderen, vanaf elf jaar, gingen bijvoorbeeld alleen op een zwemdag mee of als we een activiteit organiseerden voor de oudere kinderen. Sommige oudere kinderen konden een beetje Engels, maar Duits was eigenlijk de beste taal om mee te communiceren. Op bijna alle dagen ging de vertaler mee naar de activiteiten die ook de taal van de kinderen spreekt en daarnaast ook een oogje in het zeil hield. Tussen de kinderen onderling ontstonden soms conflicten. Sommige kinderen hebben, door hun verwaarloosde thuissituatie, in mindere of meerdere mate last van hechtingsproblematiek. Daardoor is het in dit project juist nodig om alle kinderen binnen de groep van positieve aandacht te voorzien.

Voorbereidingstraject
Als projectgroep hebben wij rond de vijf à zes vergaderingen gehad voordat wij op project gingen, naast de voorbereidingsactiviteiten die de stichting organiseerde. Tijdens de vergaderingen hebben wij het volgende besproken:

- De activiteiten die wij met de kinderen wilden gaan ondernemen: dat bestond uit een planning maken wat we wanneer wilden gaan doen, welke spullen we daarvoor nodig konden hebben en hoe we daar aan konden komen.
- Hoe wij het budget voor het project gingen ophalen: dit hebben wij voornamelijk via schenkingen van familie en vrienden ontvangen. Daarnaast heeft een van onze projectleiders een potje op haar werk gezet, heeft een andere projectleider op de rommelmarkt gestaan tijdens Koningsdag, hebben twee projectleden met een bejaardentehuis een bingoavond georganiseerd en heeft een ander projectlid op haar volleybalvereniging gestaan.
- Hoe wij goederen voor het project gingen ophalen: we hebben uiteindelijk voornamelijk kleding en wat speelgoed opgehaald, wat we hebben meegenomen in de bus naar Servië. Hiervoor hebben we voornamelijk rondgevraagd bij kennissen, waardoor er uiteindelijk 6 tassen vol met opgehaalde goederen meekonden.
- Een blijvend onderdeel: we hebben ook gepraat over iets permanents achterlaten, mits we geld overhielden aan het einde van de twee weken. Er was al meerdere jaren over nagedacht om een toilet neer te zetten, maar bij aankomst leek dit toch te onrealistisch. We zijn met een paar opties overgebleven: warme dekens, een speeltoestel of motorische speeltjes.
- Logistiek: waar gingen we afspreken op de dag van vertrek, hoe zou iedereen naar de bus toegaan, welke manieren waren het handigst op de goederen en bagage te vervoeren naar het project.
- Vrije tijd: wat we tijdens het tussenweekend konden gaan doen en hoe we onze tijd konden indelen met de kinderen. We zochten een balans tussen activiteiten organiseren voor de kinderen, het uitvoeren daarvan en vrije tijd voor onszelf.

Daarnaast hebben wij niet alleen vergaderd, maar hebben we ook een aantal keer iets leuks als groep gedaan. We zijn bijvoorbeeld een keer uit eten geweest bij een pizzeria in Leiden om elkaar beter te leren kennen.

Activiteiten op het project
We hadden verschillende themadagen georganiseerd binnen de twee weken. Vanaf 9:00 begonnen vier projectleden met het lopen naar het Romadorp om daar rond 9:30 aan te komen en de kinderen op te halen en ze naar het park te brengen. De twee andere projectleden liepen om 9:00 alvast naar het park om daar de activiteiten op te zetten, want daar was meer schaduw dan in het Romadorp zelf. Rond 11:15 was er tijd voor een tussendoortje, dit konden koekjes, maar ook fruit zijn. Na het tussendoortje werden onze activiteiten doorgezet. Rond 12:30 gingen wij lunchen met de groep. De broodjes Nutella vielen vooral in de smaak, maar soms werden er ook ‘luxe’ broodjes bij de bakker gehaald. Daarnaast kregen de kinderen een bekertje limonade. Na de lunch keerde wij weer terug naar het dorp om de kinderen thuis te brengen en om vervolgens zelf naar het appartement te lopen. Tussen 13:30 en 14:00 waren wij zelf weer terug in het appartement.

De themadagen hebben wij de volgende invulling gegeven:

- Thema Holland: spijkerpoepen, koekhappen, stroopwafels eten, zaklopen, spek- en snoep happen, Nederlandse vlaggetjes schminken en stoepkrijten.
- Thema Circus: schminken, verkleden, dansen, muziek, ballonnen, nagels lakken', plaktattoos.
- Thema Knutselen: samen een spandoek maken met vingerverf, kleurplaten, armbandjes maken met kralen en lintjes. Daarnaast hebben wij ook lego en een aantal puzzels meegenomen.
- Thema Party: afscheidsfeestje, bellen blazen (verschillende maten bellenblaas), taart eten, 'photobooth', muziek, dansen en goodiebags en gebruikte spullen voor activiteiten uitdelen.
- Thema Sport: balspellen, touwtje springen, badminton, frisbee en volleybal met een strandbal.
- Thema Water: waterballonnen, waterpistolen en flessenvoetbal.
- Zwembad dagen: daarnaast zijn wij twee keer naar het zwembad met drie verschillende baden geweest, een keer met de oudere kinderen en een keer met de jongere kinderen.
- Daarnaast hebben wij in de tweede week speciaal voor de oudere kinderen van het dorp een boottocht georganiseerd van ongeveer drie uur. Zowel de kinderen als de projectgroep vonden het een zeer geslaagde excursie.

Materiële investeringen

We hebben vrij weinig goederen gekocht in Nederland voor de activiteiten op het project. Afgezien van dingen die waarschijnlijk lastig te verkrijgen waren in Servië en zeker in Veliko Gradiste, zoals luizenshampoo, Nederlands snoepgoed, plaktattoos, verf voor het spandoek en zwembandjes. Het overgrote deel van ons budget hebben we uitgegeven in Veliko Gradiste zelf, door o.a. de aanwezigheid van Chinese winkels die een zeer breed assortiment aanboden. Daarnaast hebben wij elke ochtend boodschappen voor de lunch gedaan bij een supermarkt of bakkerij. Afgezien van de activiteiten die wij hebben georganiseerd in het park en Romadorp zijn wij ook twee keer naar het zwembad gegaan met de doelgroep waarvoor het budget is gebruikt en hebben wij een boottocht met de oudere kinderen van het Roma dorp gemaakt.

Op de laatste dag in Veliko Gradiste hebben wij de goodiebags uitgedeeld die voornamelijk bestonden uit meegenomen kleding uit Nederland en sportartikelen, knutselspullen, spelletjes en zwemartikelen die wij tijdens de themadagen hadden gebruikt. Voor de kinderen die niet zozeer in de kledingmaten pasten die wij hadden meegenomen uit Nederland, hebben wij in de laatste week setjes kleding gekocht. We hebben met ons budget voor elk kind een apart tasje gekocht waar de kleding en andere spulletjes in konden gaan. Daarnaast hebben wij op de laatste dag met het overgebleven budget nog extra handdoeken en voor ieder kind sokken en ondergoed gekocht. Daarnaast hadden wij een aantal opties om in iets permanents te investeren. Dit is

uiteindelijk een speeltoestel geworden, die na verwachting eind oktober geplaatst zal worden bij het Romadorp.

Vrije tijd

Elke dag organiseerden we activiteiten met de kinderen vanaf 9:00/9:30 tot 13:00/13:30. Rond 13:30 was de dag ten einde en vertrokken wij weer met de spullen terug naar huis. Op een projectdag gingen wij na de activiteiten met de kinderen de volgende dag voorbereiden. Als dat eenmaal klaar was, hebben wij verschillende dingen ondernomen, zoals naar Silver Lake gaan, een drankje doen, spelletjes doen, uitrusten en een boottour doen. In het tussenweekend zijn wij naar Belgrado gegaan en hebben wij in hetzelfde hostel geslapen als op de doorreis naar Veliko Gradiste. Wij zijn daar uit eten geweest, we hebben gezongen in een karaokebar en we zijn daarna naar een club aan de rivier de Donau gegaan. Ook hebben we een bustour gedaan en zijn we naar de Saba kerk geweest.

Activiteiten

Geschreven door Vera Over de Vest, secretaris Stichting Wij Helpen Daar 2017-2018

Elk jaar probeert de stichting weer verschillende activiteiten te organiseren voor de vrijwilligers, zo ook dit jaar. In eerdere jaren organiseerde het bestuur deze activiteiten samen met de activiteitencommissie. Dit jaar werd er voor het eerst geen gebruik gemaakt van een activiteitencommissie. Nieuw dit jaar was ook dat we een projecttraining hebben georganiseerd voor alle projectgroepen.

Het organiseren van de activiteiten heeft verschillende doelen. Zo zorgen deze activiteiten bij de vrijwilligers voor extra betrokkenheid bij de stichting en hebben de activiteiten een sociale functie. Zo leren de vrijwilligers niet alleen de andere vrijwilligers uit hun eigen projectgroep kennen, maar ook de vrijwilligers van andere projectgroepen. Veelal staan de activiteiten in het teken van Oost-Europa om zo de vrijwilligers alvast kennis te laten maken met een stukje van de taal en cultuur voordat ze vertrekken.

De georganiseerde activiteiten werden ook dit jaar weer positief ontvangen door de vrijwilligers. De vrijwilligers hadden achteraf een grotere kennis over Oost-Europa en hebben elkaar beter leren kennen. Waar wij erg trots op zijn is dat de activiteiten erg goed bezocht werden dit jaar. Bij de activiteiten was minimaal 75% van de vrijwilligers aanwezig. Dit is waarschijnlijk te wijten aan het feit dat we al erg vroeg in het jaar alle data van de activiteiten hebben doorgegeven zodat de vrijwilligers deze momenten konden vrijhouden.

Bij elke activiteit probeerden zoveel mogelijk bestuursleden aanwezig te zijn. In principe was bij elke activiteit het gehele bestuur aanwezig, alleen bij de taalavonden waren op de verschillende avonden verschillende bestuursleden aanwezig.

Kennismakingborrel met pubquiz
De eerste activiteit was een kennismakingsborrel. Deze werd gehouden op 27 maart. Dit was voor veel vrijwilligers het eerste moment dat ze elkaar zagen. De vrijwilligers gingen bij hun eigen projectgroep zitten en onder het genot van een hapje en een drankje leerden ze elkaar kennen. Vervolgens konden ze meteen hun eerste prestatie als groep leveren door het tegen elkaar op te nemen in een quiz met vragen over allerlei onderwerpen. Het winnende project ging naar huis met een klein prijsje**.**

Regiodiner
De tweede activiteit dit jaar was het regiodiner. Deze werd gehouden op 24 april. Het was de bedoeling dat ieder project wat eten zou klaarmaken uit de regio waar zij naartoe gingen op project. Iedereen had ontzettend zijn best gedaan en er was ontzettend veel lekker eten gemaakt. Het was een erg gezellige avond!

Taalavonden
De taalavonden vonden dit jaar plaats op 22 en 24 mei. De vrijwilligers konden zelf kiezen op welke avond ze zouden komen. Het doel van deze activiteit was om de vrijwilligers kennis te laten maken met de taal en cultuur van de landen waar ze heen gingen met hun project. De avonden werden verzorgd door Almir Kalac, een oud vrijwilliger van de stichting. Op de avonden werden belangrijke basiswoorden en zinnen geoefend evenals het leren van het

alfabet en het tellen tot 20. Nieuw dit jaar was dat er ook werd ingegaan op de geschiedenis van Oost-Europa, zodat de vrijwilligers beter begrepen hoe de situatie in die landen eraan toe is.

Projecttrainingen
Nieuw dit jaar waren de projecttrainingen die plaatsvonden in de maanden mei en juni. Vorig jaar had Rob van Waarde al een bestuurstraining verzorgd en omdat dit goed was bevallen is er dit jaar gekozen om niet alleen een bestuurstraining te organiseren, maar ook een training voor alle projectgroepen. De trainingen werden verzorgd door Rob van Waarde, Jeannette Bakker van de Stuurgroep Diaconie Leidse Studenten Ekklesia en door Lisa Hennink, een oud-bestuurslid. Een van deze personen werd telkens bijgestaan door een lid van het huidige bestuur. Het doel van de projecttrainingen was dat de vrijwilligers elkaar nog beter leerden kennen en om alvast vooruit te kijken naar het project. Vragen die gesteld werden waren bijvoorbeeld: 'Wat is je motivatie om mee te gaan op project?', 'Wat verwacht je van het project?' en 'Waar ben je bang voor?'. Ook werd door middel van een kwaliteitenspel gekeken naar sterke en minder sterke eigenschappen van de vrijwilligers.

Lustrumfeest
Vanwege het 25-jarig bestaan van de stichting werd op 22 juni een lustrumfeest gehouden. Op deze avond waren niet alleen de vrijwilligers van 2018 uitgenodigd, maar ook de vrijwilligers van vorig jaar, oud-bestuursleden en een aantal partners. Bijzonder was dat de oprichter van de stichting, Sten Fierant, ook aanwezig was. Voor veel mensen was dit een leuk moment om elkaar na jaren weer eens te zien en er werden dan ook veel herinneringen opgehaald. Tijdens deze avond hebben wij ook de nieuwe naam van de stichting bekend gemaakt.

Evaluatie

Geschreven door Vera Over de Vest, secretaris Stichting Wij Helpen Daar 2017-2018

Ieder jaar wordt aan de vrijwilligers van Stichting Wij Helpen Daar / SAVIE gevraagd een enquête in te vullen. Door middel van deze enquête kunnen de vrijwilligers anoniem feedback geven op de projecten en het bestuur en worden de ervaringen van de vrijwilligers in kaart gebracht. Dit jaar hebben 23 van de 38 (60,5%) vrijwilligers onze enquête ingevuld. Daarnaast hebben wij met de projectleiders een persoonlijke evaluatie gehouden om als bestuur een nog beter beeld te krijgen over het verloop van de projecten en de verbeterpunten.

Kennismaking met de stichting en voorlichtingsavonden
Een groot deel van de vrijwilligers geeft aan dat zij in contact gekomen zijn met de stichting door Facebook. Daarnaast zijn ook vrij veel vrijwilligers in aanraking gekomen met de stichting via collegepraatjes en via informatiemarkten zoals tijdens de EL CID-week. Opvallend is dat weinig vrijwilligers de stichting hebben gevonden via een flyer of poster. Over het algemeen werden de voorlichtingsavonden door de vrijwilligers als duidelijk en informatief ervaren. De vrijwilligers vonden het leuk dat er oud-vrijwilligers kwamen vertellen over hun ervaringen. Eén vrijwilliger geeft als tip dat er wat meer afwisseling zou mogen zijn, bijvoorbeeld een quiz of speeddate. Over het algemeen gaven de vrijwilligers aan dat de informatie tijdens de voorlichtingsavonden overeenkwam met wat ze in werkelijkheid hebben meegemaakt. Van de vrijwilligers die aangaven dat de informatie niet overeenkwam met de werkelijkheid geeft één vrijwilliger aan dat het beter was dan verwacht. Daarnaast geven een paar vrijwilligers aan dat het beeld dat werd geschetst tijdens de voorlichtingsavond erg algemeen was en één vrijwilliger geeft aan dat er over haar project nog weinig bekend was omdat het een pilot was (Project Zenica).

Voorbereidingstraject en activiteiten
De meeste vrijwilligers hebben vijf tot tien uur per maand besteed aan de voorbereiding van hun project.

<u>Collecteweek</u>
De collecteweek werd door de meeste vrijwilligers als vervelend en intensief ervaren, maar ze gaven wel aan dat ze snappen dat het nodig is. Daarnaast gaven ook vrij veel vrijwilligers aan dat ze het mee vonden vallen omdat ze zich erop hadden ingesteld. Een aantal vrijwilligers gaf aan dat 9 uur collecteren in een week wel erg veel was.

<u>Projecttraining</u>
Over het algemeen geven de vrijwilligers aan dat ze de projecttraining nuttig en interessant vonden en dat ze hun projectgroep echt beter hebben leren kennen. Een aantal vrijwilligers geeft echter aan dat het een beetje onnodig en langdradig was.

<u>Taalavonden</u>
De vrijwilligers geven aan dat de taalavonden leuk waren, maar dat ze er niet zoveel van opgestoken hebben. Er werd tijdens de taalavond te veel in gegaan op zinsconstructies en uitspraak en te weinig op belangrijke woorden die ze veel zouden gaan gebruiken tijdens het project. Volgend jaar zal hier meer aandacht aan moeten worden besteed.

Gezelligheidsactiviteiten
De kennismakingborrel, het regiodiner en het lustrumfeest werden door de vrijwilligers als erg leuk en gezellig ervaren. De vrijwilligers geven aan dat ze het leuk vonden om elkaar beter te leren kennen.

De projecten
Reis en verblijf
De busreis naar het project toe werd verschillend beoordeeld. Sommige vrijwilligers geven aan dat ze het erg lang en slopend vonden. Andere vrijwilligers geven aan dat ze het wel te doen vonden omdat ze zich erop hadden ingesteld. Een aantal vrijwilligers geeft aan dat ze wel wat meer hadden willen betalen om dan met het vliegtuig naar het project te kunnen gaan. Het verblijf werd door de vrijwilligers van Project Stamnica en Veliko als erg goed beoordeeld. Bij Project Sarajevo was het appartement ook prima, maar moesten in de tweede week wel twee vrijwilligers in de woonkamer slapen. Bij Project Zenica was er toen de vrijwilligers op het project aankwamen nog veel onduidelijkheid over de slaapplekken. Dit is een aandachtspunt voor volgend jaar. De vrijwilligers van Rozaje geven aan dat ze te weinig privacy hadden.

Geld uitgeven
Bijna alle vrijwilligers geven aan dat het geld op het project goed uit te geven was. Alleen bij Project Rozaje wordt aangegeven dat het geld niet zo goed uit te geven was, omdat de doelgroep niet echt geld en spullen nodig leek te hebben. Dit komt omdat dat doelgroep bij dit project op het laatste moment veranderd is.

Onderlinge communicatie binnen de projectgroep
Bij Project Veliko en Rozaje was de sfeer in de groep goed. Bij Project Sarajevo, Zenica en Stamnica wordt aangegeven dat de communicatie tussen de vrijwilligers soms beter kon en dat er soms wel wat onenigheden waren binnen de groep. Het kan helpen om volgend jaar tijdens het voorbereidingstraject nog meer in te zetten op de banden binnen de groep zodat de vrijwilligers elkaar beter kennen wanneer ze samen twee weken op reis gaan.

Communicatie met de doelgroep
Over het algemeen gaven de vrijwilligers aan dat de communicatie met de doelgroep goed ging. Een vrijwilliger gaf aan dat ze het soms wel lastig vond om met de doelgroep te communiceren, zeker als je iets dieper op een onderwerp in wil gaan. Een andere vrijwilliger zei dat niet iedereen Engels sprak, maar dat dit ook niet altijd nodig was om elkaar te begrijpen.

Hulp nodig
Een vrijwilliger van Project Sarajevo zei: “Ik heb vooral het idee dat de hulp die wij hebben geboden tijdens het project onwijs werd gewaardeerd en dat zowel de kinderen als de volwassenen/ouders/begeleiders ervan hebben genoten”. Op Project Rozaje na gaven alle vrijwilligers aan dat de hulp nodig was. Bij project Rozaje is dit te wijten aan de alternatieve doelgroep. Bij de andere projecten werd een aantal keer aangegeven dat de materiële hulp misschien niet zo zeer nodig was, maar de aandacht voor de mensen daar zeker wel.

Balans vrijwilligerswerk en vrije tijd

Er is veel verschil tussen de projecten wat betreft de balans tussen vrijwilligerswerk en vrije tijd. Bij Project Sarajevo werd aangegeven dat de balans in de eerste week goed was, maar dat er in de tweede week te veel vrije tijd was. Bij Project Rozaje werd aangegeven dat ze erg afhankelijk waren van de mensen daar en daardoor hun in hun vrije tijd er niet zelf op uit konden. De vrijwilligers van Project Zenica gaven aan dat het kamp erg intensief was en dat er meer rust genomen had moeten worden. Alle vrijwilligers van de projecten Stamnica en Veliko hebben daarentegen de balans tussen vrije tijd en vrijwilligerswerk als goed ervaren.

Eindoordeel

De vrijwilligers hebben de projecten als volgt beoordeeld:

- Sarajevo 8.0
- Rozaje 3.0
- Stamnica 8.2
- Zenica 7.7
- Veliko 8.5

Wij betreuren het dat de vrijwilligers van Project Rozaje dit project een onvoldoende hebben gegeven. Door onvoorziene omstandigheden is dit project heel anders verlopen dan verwacht. Bovendien is de enquête door slechts twee van de zes vrijwilligers van dit project ingevuld. Wij hebben nog wel extra gesproken met de vrijwilligers van dit project om dit goed af te kunnen sluiten en duidelijk te krijgen wat wij als stichting anders hadden kunnen doen.

De laatste vraag op de enquête betrof een eindbeoordeling van de stichting. De vrijwilligers hebben dit jaar de stichting gewaardeerd met een 7.8. Met de resultaten van de enquêtes en de persoonlijke evaluaties hopen wij het volgende bestuur voldoende informatie en verbeterpunten te hebben meegegeven over de projecten en de stichting in het algemeen.